

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Vinum subinde diluere & curas & morbos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

hebdomadē laborando sunt lucrati, die festo, in cauponis profundunt. Multi de populo, iminō de maiorum gentium satrapis, tota patrimonia per collū transmittrunt, & concoquunt. Quantū duces militares ingentia stipendia, vel spolia, quæ tot vigilijs, tot prœlijs, tot vulneribus atque sanguine suo adepti sunt, hoc ipso conuiuorum furore profligant? ut tandem, cùm debellatum est, nihil habeant, quo vxorem, quo liberos, quo familiam, quo seipso sustentent, verumque sit illud: *Nihil innenerunt omnes viri dinitiarum in manibus suis.*

Fateor, dapes esse idoneas ad naturæ sustentationem; fateor, posse & vinum prodesse; sed non nisi moderatè sumpta. Hinc ipse Apostolus ad Timotheum scribit: *Noli adhuc aquam bibere, sed modico vino utere, propter stomachum tuum, & frequentes tuas infirmitates. Modico vino, ait, non totas mensuras, immò totas amphoras, aut tota cymbia falerno spumantia.* In proverbijs quoque Salomon ait: *Date siceram mœrentibus, & vinum his, qui amaro sunt animo: bibant, & obliniscantur egestatis sua, & doloris sui non recordentur amplius.* Cui Ethnicus Philosophus ferè in hunc modum afferat: *Indulgendum est animo: dandumq; subinde otium, quod alimenti & virium loco sit: & in ambulationibus apertis vagandum, ut calo libero & multo spiritu augeat attollatq; se animus. Aliquando vectatio, itemq; & mutata regio, vigorem dabunt, coniuctusq; & liberalior potio: nonnumquam & usq; ad ebrietatem veniendum, non ut mergat nos, sed ut deprimat. Eluit enim curas, & ab imo animum mouet: & ut morbis quibusdam, ita tristitia medetur: Liberq; non ob licentiam lingua dictus est inuentor vini, sed quia liberat seruitio curarum animum & afferit, vegetioremq; & audaciorem in omnes conatus facit. Sed ut libertatis, ita vini salubris moderatio est. Et Solonem, Arceſlaumq; indulſſe vino credunt. Catoni ebrietas objecta est: at facilius efficiet, quisquis objecerit, hoc crimen honestum, quam turpem Catonem. Sed nec ſepe faciendum est, ne animus malam consuetudinem ducat: & aliquando tamen in exultationem libertatemq; extra-hendus, tristisq; sobrietas remouenda paullisper. Nam siue Graco Poëta creditus, aliquando & insanire jucundum est: siue Platonis, fruſtra poëticæ foræ compos sui pepulit: siue Aristoteli, nullum magnum ingenium sine mixturâ dementia fuit.*

II.

*1. Tim. 5. 23;**Prou. 31. 6.*

Senec. lib. de
tranquillit.
animi. cap. 15.

I 2

Idem

Tibull. lib. p. Idem consilium mœstis suggestunt Poëtæ. Tibullus:
eleg. 2.

Adde merum, vinoq; nouos compescere dolores,

Occupet ut fessi lumina viæta sopor,

Ouid. lib. 12. Et Ouidius. *Vinoq; lessant curasq; stimq;.* Atque alio loco:
Metam. fab. 3.

Vina parant animos, faciuntq; caloribus aptos.

Cura fugit multo diluiturq; mero.

Tunc veniunt risus, tunc pauper cornua sumit,

Tunc dolor, & cura, rugaq; frontis abit.

Tunc aperit mentes aeo rariſima noſtro

Simplicitas, artes excutiente Deo.

III.

Senac. epist.
59.

Hæc, ut ab hominibus Ethnicis, et si partim vere, partim paulò liberiū dicta sunt, tamen simul ostendunt periculum à nimietate. Enim uero alibi, vbi docet Seneca multos oblectamentis fallacibus & breuibus decipi, perspicue reprehendit ebrietatem, *qua unius horæ hilarem insaniam, longi temporis radio pensat.* Possunt quidem homines & in conuinijs, & in vino esse læti; sed qui boni sunt, & appetitum habent in potestate. Nam ad tales dicitur: *Vade & comedere in latitia panem tuum, & bibe cum gaudio vinum tuum: quia Deo placent opera tua.* Itemque: *Aequa vita hominibus, vinum in sobrietate; si bibas illud moderatè, eris sobrius.* Sed additur: *Qua vita est ei, qui minuitur vino? Vinum in jucunditatem creatum est, & non in ebrietatem ab initio; quemadmodum & cibus, ut eo restaurantur, non opprimantur vires.* Quam igitur longè à ratione discedunt, qui vino rationem dementant, & cibo profligant sanitatem? Nonne poena digni sunt? Intemperantia hac magnas humano generi clades accersi, eadem Scriptura docet. Ecce quam horribiles minæ. Vix introduxerat hominem in Paradisum, immò in Mundum, cùm statim ei dixit: *Ex omni ligno Paradiſi comedere: de ligno autem scientie boni & mali, ne comedas, in quocumq; enim die comederis ex eo, morte morieris.* Decepit dia-bolus Euam, seduxit Eua Adamum, vicit utrumque gula, & quid non inde mali est consecutum? Satis, prò dolor, experimur, minas non intra verba stetisse. Experti sunt & illi, qui tentauerunt Deum in cordibus suis; ut peterent escas animabus suis. Et male locuti sunt de Deo: dixerunt: *Numquid poterit Deus parare mensam in deserto? Numquid & panem poterit dare, aut parare mensam po-*

Ecele. 9. 7.
Eccli. 31. 32.

Gen. 2. 16.

Psal. 77. 18.